

Hoe gaat het met de stadsdominee?

Goed! Druk! In mei 2018 kreeg ik bij mijn aanstelling als stadsdominee de ruimte van de Protestantse Gemeente Amersfoort om één van de kerntaken van de kerk vorm te geven. Als stadsdominee mag ik er zijn voor anderen, in plaats van voor gemeenteleden. Een veelomvattende opdracht waar geen recept voor klaarligt. De kerk is er om Gods liefde in de wereld te laten zien, om traditie en kennis door te geven en om te bidden. Die drie punten zijn terug te vinden in de kernwoorden die ik koos voor mijn werk: inspiratie, educatie en zielzorg. Ik geef graag een kijkje in de keuken van wat er het afgelopen half jaar op mijn weg kwam als stadsdominee.

De kerk is er om Gods liefde te laten zien, om traditie door te geven en om te bidden.

Ambassadeur

Veel mensen in de stad kennen mij al van de activiteiten in de Amersfoortse Zwaan. En publiciteit doet de rest. 'Oh, bent u niet de stadsdominee? Ik herken u uit de krant!' Er wordt gezwaaid op straat. Met dank aan RTV Utrecht, AD Amersfoort, het EVA Weekjournaal en de weekvideo van burgemeester Bolsius, de huis-aan-huisbladen, de Hogeschool Utrecht: allemaal wilden ze meer weten over de stadsdominee. De mensen zijn verrast en enthousiast over deze functie, vanwege de zichtbaarheid en de toegankelijkheid.

Ik ben geen straatpastor. Dat is Bernadette van Dijk. Zij werkt onder dak- en thuislozen, en dat doet ze indrukwekkend goed. Als stadsdominee heb ik geen speciale doelgroep. Ik werk met studenten, bedrijven, kerken, scholen, organisaties en individuen. En die komen met veel mooie, zinnige, pittige vragen. Als stadsdominee ben ik wel van de kerk, maar niet van een kerk. Maar in mij worden alle kerken iets meer zichtbaar in de publieke sfeer. Je bent aanspreekpunt, doorgeefluik, ambassadeur. Ik mocht heel privé en heel publiekelijk spreken.

In de praktijk

In oktober was ik te gast bij het Humanistisch Verbond toen Boris van der Ham zijn boek 'Nieuwe vrijdenkers' presenteerde, over voormalige moslims. In november belde een journalist van het AD, wat ik vond van het nieuws dat nog maar 49% van de Nederlanders zich religieus noemt. In december was ik aanwezig bij de Chanoeka-viering van de synagoge. Prachtig, die enorme kandelaar die in een ongedwongen en toch ritueel moment wordt ontstoken.

Mensen vragen mij om naar hun verhaal te luisteren. Grote vragen, spannende momenten, intensieve gesprekken over geloof en levensloop. Politie en de gemeente Amersfoort vroegen me om als stadsdominee deel te willen uitmaken van het Bondgenotenoverleg. Daar informeren mensen uit verschillende etnische en religieuze groepen in de stad elkaar over wat er speelt in de eigen achterban. Ongelofelijk verrijkend.

In december was de kerstlichtjestocht langs de binnenstadskerken, een oecumenische samenwerking waarin ook de Johannes-

De teamchef van politie André Becker mag namens de Bondgenoten de kaarsen aansteken op de derde avond van Chanoeka in de tuin van de synagoge, 4 december 2018

Balletschool Pauline de Jager met haar 'engeltjes' op het Havik tijdens de kerstlichtjestocht, zaterdag 22 december

kerk en de Sint Joriskerk participeren. Als stadsdominee zat ik in het kernteam. Met 150 vrijwilligers en vierduizend deelnemers zinderde de binnenstad van feestelijkheid en het kerstverhaal werd door alle generaties beleefd.

Direct in het nieuwe jaar kwamen de heftige reacties op de Nashville-verklaring. Ik werd gevraagd door Stichting Keiroze om op hun bijeenkomst te spreken. Zelden is de zegen die ik gaf met zoveel ontroering en zoveel tranen ontvangen.

*Als stadsdominee ben ik
wel van de kerk,
maar niet van een kerk.*

Meebewegen

De basis van dit werk is open staan voor anderen, interesse hebben en daardoor werken aan een netwerk. Alleen zo kan ik daar proberen te zijn waar mensen me nodig hebben. Daarnaast beginnen we komende tijd een pastoraal inloopspreekuur. Want zorg voor je ziel, dat doet iedereen goed.

Bij dit project zullen ook andere collega's betrokken zijn.

De Amersfoortse Zwaan is de fijne thuisbasis waar ik mensen kan welkom heten bij gastvrije vieringen en gesprekken, bij muziek en kunst. Er wordt proef gedraaid met podcasts, om ook digitaal aanwezig te kunnen zijn. En natuurlijk laten we van ons horen op Koningsdag met een groots evenement.

Maar ook bieden we de stilte van de prachtige Joriskerk bij een wekelijks moment stilte-meditatie. 'De stilte zingt u toe, o Here.' (psalm 65).

Samen

De financiën en de organisatie rondom de stadsdominee moeten nog verder opgebouwd worden. Een groep van tien mensen uit (bijna) alle wijkgemeenten vormt de adviesraad. Zij komen twee keer per jaar samen. Daarnaast ben ik nog op zoek naar twee mensen die elke week een paar uur tijd hebben om dingen op te pakken die uitgezocht, geregeld, overdacht en gemaakt moeten worden. Met elkaar kunnen we meer bereiken.

Mocht je zin en tijd hebben, laat het dan weten.

Er zal een gesprek gevoerd worden om te kijken of het klikt en of 'vraag en aanbod' op elkaar aansluiten.

Toespraak voor meer dan 200 mensen in een roze opblaas-tent in de vorm van een kerk die op 13 januari 2019 op de Hof stond. Stichting Keiroze Amersfoort organiseerde de bijeenkomst n.a.v. de Nashvilleverklaring over homosexualiteit en transgenderisme.

Lieve mensen,

Wat kunnen woorden pijn doen. (...)

Ik denk dat het beter is om niet zoveel te 'verklaren', maar wat meer aan elkaar te vragen. Laten we elkaar vertellen van ons leven en van onze liefde, van wat ons drijft, wat ons pijn doet, bang maakt - ook in de publieke ruimte - en waar we op hopen. En dan vragen: 'Hoe is dat bij jou? Wat maakt voor jou de liefde, een relatie, het leven goed?' Dat zal een verrijking zijn. Want we zijn allemaal mensen. Broeders en zusters zelfs, zoals in de Bijbel gezegd wordt, omdat we, zo geloof ik dat, allemaal kinderen van God zijn en dus verbonden met elkaar. (...)

Ik wil afsluiten met een zegen. We zullen geen kwaad met kwaad vergelden. Dat lucht wel even op, maar brengt niemand verder. Tegenover de harde woorden van de verklaring van Nashville staat een zegen. Ik neem daarvoor de meest klassieke Bijbelse tekst die er is, de zegen van Aaron. Natuurlijk zijn er gemakkelijkere en modernere teksten, maar dit is het beste dat de kerkelijke traditie te bieden heeft. Deze zegen heb ik mensen meegegeven bij hun huwelijk, maar ook bij hun laatste adem. Op zondag (zoals vandaag) in de kerk (of ie nou roze is, of een wat saaier kleur van de regenboog) of op maandag thuis. Deze zegen heb ik meegegeven aan mannen en vrouwen in alle schakeringen van de regenboog. Geef elkaar een hand, pak elkaar vast, dat er niemand hier alleen staat. Weet dat God niets dan goeds wil voor zijn mensen. Hij zegent je zodat je kunt groeien in de liefde.

*De Eeuwige zegene je en behoede je,
de Eeuwige doe zijn aangezicht over je lichten en zij je genadig,
de Eeuwige verheffe zijn aangezicht over je en geve je vrede,
Zo moge het zijn, Amen.*

